

به رایبیه ک بو ناسینی شیوازی شییری موکریانی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۹/۲۸ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۵/۲/۲۱

د. ره‌ه‌ه‌ر مه‌حموودزاده
دوکتورای فلسفه‌ی زانست زانکوی تاران

کورتیه

شیوازی شییری موکریان، له ئه‌نجامی چالاک کردنی هه‌ندیک زه‌رفیه‌تی زمانی و ئه‌ده‌بی گوراره که له زه‌مانی حاجی قادری کویی‌یه‌وه له ناو ئه‌ده‌بی کوردیدا - به دیالیکتی کرمانجی ناوه‌پاست - خوی هه‌شار دابوو. هه‌ندیک له تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م شیوازه شییرییه بریتین له: دوور بوونه‌وه له‌و زمانه مه‌دره‌سییه‌ی شاعیرانی قوتابخانه‌ی بابان که‌لکیان لێ وه‌رگرتوه، «به‌برده‌نگ دانانی خه‌لک» که وه‌کوو ته‌مه‌یدیکی شیوازاناسانه زه‌مینه‌ی که‌لام بو ده‌کارکردنی زمانیکی خۆمالی، له‌بار ده‌کا، گواستنه‌وه‌ی راویژی قسه‌کردن و ئاخواتنی رۆژانه و که‌لک وه‌رگرتن له زه‌رفیه‌تی شاعیرانه‌ی قسه‌کردنی رۆژانه، که‌لک وه‌رگرتن له زه‌رفیه‌ته‌کانی ئه‌ده‌بی فۆلکلوری کوردی، پیکه‌تانی سه‌نتیزیک له شیوازه‌کانی پینشووی شییری کوردی.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: شیوازی شییرییه موکریان، قوتابخانه‌ی بابان، شیوازاناسی، زه‌مینه‌ی په‌یف، راویژی په‌یف، ئه‌ده‌بی فۆلکلوری کوردی.

۱- سهره تا

ئه گهرچی زۆربهی توپیرهانی بواری ئه ده بی کوردی، سهره تاي شیوازی شیعیری موکریان ده گپرنه وه بۆ سه یفی قازی و مه لا ماری کۆکه یی و له م باره یه دا کۆده نگیه کی ریژه یی له گۆریدا هه یه، به لام وا هه بووه هه ندیک توپیره ئه م سهره تايه هه تا وه فایی و میسباحو ددیوانی ئه ده بییش بۆ دواوه بگپرنه وه. دیاره ئه م رایه ش له م سۆنگه یه وه ده بر دراوه که شوینی له دایک بوون و ژبانی وه فایی و ئه ده ب-ییش، هه ری می موکریان بووه. ئه وه ی راستی بی، چ خودی ده قه شیعیریه کان بکه ین به پخوانی لیکۆلینه وه ی ئه ده بی له م باره یه دا و چ به گویره ی جو داوازی قۆناخه میژوو یه کانه وه ده ست بده ینه پۆلین کردنی قوتابخانه ئه ده بییه کان، له هه ردوو پێداندا به م ئاکامه ده گه ین که گپرانه وه ی سهره تاي شیوازی موکریان بۆ ئه ده ب یا وه فایی راست نییه؛ چونکه هه م شیوازی شیعیری ئه م دوو شاعیره له گه ل شاعیرانی شیوازی موکریان و هه م ئه وه ده وره یه ی ئه وان تیندا ژباون له گه ل ده وورانی گووران و گه شه کردنی شیوازی شیعیری موکریان جو داوازی هه یه.

جاری له باس کردنی چۆنیه تی جیاوازی شیوازی شیعیری ئه م دوو شاعیره له گه ل شاعیرانی دواتری ئه م مه له بنده خۆم ده بویرم و له مه ر جو داوازی قۆناخه میژوو یه کانی ژبانی ئه و شاعیرانه شه وه هه ر به ته نیا ئه وه نده ده لیم له حالیکدا وه فایی له سالی ۱۹۰۲ و ئه ده ب له سالی ۱۹۱۶ دا کۆچی دوایان کردوو، ده ست پێ کردنی ئه و بزافه ئه ده بییه ی به شیوازی شیعیری موکریان ناودیر کرا، ده گه رپته وه بۆ که ش وه وه ی سالی به ر له هه لئایسانی شه ری دووه می جیهانی و ناخر و ئۆخری ده سه لاتداریه تی ره زاشای په هله وی. له بیرمان بی سه یفی قازی له سالی ۱۹۴۴ دا، واته دوو سال به ر له رو داوه کانی سالی ۱۳۲۴، کۆچی دوایی کردوو. ئه و کاته ی هه ژار و هیمن له خانه قای بورهان بۆ یه که م جار چاویان به سه یف که وتوو، ته مه نیان به گوته ی مامۆستا هه ژار ده دوازه سالیک بووه. که واته ئه گه ر سه یفی قازی به مامۆستای شاعیرانی موکریان بزاین - وه ک مامۆستا هیمن ده لئ- سهره تاي شیوازی موکریان هاوکات بووه له گه ل سهره تاي بلا بوونه وه ی شیوه بۆ چوونیکه نه ته وه یی نوێ که ئه نجامه که ی له رو داوه کانی سالی ۲۴ و ۱۲۵ دا خۆی نواند. هه ربۆیه سه یر نییه دوو که س له دیارترین سیماکانی قوتابخانه ی موکریان واته هیمن و هه ژار له لایه ن قازی محه ممه ده وه وه ک شاعیری میلی

ناسىندران. ديسان سەير نىبە كە قازى محەممەد شى برازى مامۇستاي شاعىرانى موكرىان و دەست پەرورە دەى ئەو بوو.

راستە لە كاتى دوايىن سالە كانى ژيانى عەبدوللا بە گى مىسباحەو ە تا ئەم سالانە ماو ەبە كى زۇر درىژر تىپەر نەبوو بوو، بەلام كەش و ەوا كە زۇر گۇرپو. لەوانەبە بۇ تىگە يىشتن لە رادەى جوداوازىبى كەش و ەواى سىياسى و كۆمەلەبە تى ئەو دوو دەورەبە، ەەر ئەم پىكەو ە ەلسە نگانەنە بەس بى كە لە حالىكدا سەرۆكى كۆمارىكى كوردى لە مەهاباد، نازناوى شاعىرى مىللى دەدا بە دوو كەس لە شاعىرانى بىست و چوار بىست و پىنچ سالەى قوتابخانەى موكرىان، ئەدەب ەەر لە تەمەنىكى نرىك لەم تەمەنەى ەژار و ەيمن لە تەورىز كە ئەو كات وەلىعە ەدنشىنى قاجارىبە كان بوو، لە لاينەن محەممەدەلى مىرزاى وەلىعە ەدى قاجارىبەو، نازناوى مىسباحو دىوانى پى دەدرى. كەواتە وە كوو ەيمايە ك دەلىم جوداوازىبى ئەو دوو كەش و ەوايە، بە قەرا جوداوازىبى كۆمارىكى لوى كوردى لە گەل پاتشايە تىبە كى پىرى ئىرانىبە.

ەلبەت پىوئىستە ئەو خالەش زىاد بكرى ئەو ەى كە سەرەتاي شىۋازى شىئەرى موكرىان بگىرپىنەو ە بۇ دواى وەفايى و ئەدەب، نابى پىمان وا بى داو ەرىبە كى رەخنە يىمان لەسەر شىئەرى ئەم شاعىرانە كرددو ە. ئەم باسە مەنتىقىكى شىۋازناسانەى ەبە و پىوئەندى بە پۇلن كرددنى قوتابخانە كانى شىئەرى كوردىبەو ە ەبە؛ ئە گىنا باس كرددنى ەنەرى شىئەرى وەفايى سابلاخى يا عەبدوللا بە گى مىسباح، پىوئىستى بە مەجالنىكى دىكە ەبە.

۲- پىشېنەى لىكۆلىنەو ە

لە بوارى نووسىنەو ەى مېژووى شىئەرى كوردى و پۇلن كرددنى شىۋازە شىئەرىبە كان لە ئەدەبى كوردىدا، لە نىو ەى بە كەمى سەدەى بىستەمەو ە ەندىك كار كراو ە. ئەم كارە ديارانەى لە نىو ەى بە كەمى سەدەى بىستەمەدا كراون برىتىن لە: ئەنجومەنى ئەدبىيانى كوردى ئەمىن فەزى بە گ، گولدەستەى شو ەراى ھاو ەسرم لە نووسىنى ەلى كەمال باپىر و شىئەر و ئەدەبىياتى كوردى لە نووسىنى مامۇستارە فىق حىلمى. دواى ئەم بەر ەمە بەرايىانە، ديارترىن كارە كان برىتىن لە مېژووى ئەدەبى كوردى مامۇستا ەل ئەدەبىن سەجادى و كىتېبى ەوت بەرگى مېژووى ئەدەبى

کوردی دوکتور مارف خهزنه دار. بهرهمیکه دیکه هه ر له م بواره دا به زاراهوی کرمانجی سهروو بریتیه له ئانتولژیا ئه ده بیاتا کوردی له نووسینی محهمه د ئوزون. له کوردستانی ئیراندا یه که م لیکولینه وه ده باره ی میژووی ئه ده بی کوردی که له چوارچیوهی کتیدا بلاو بوو بیته وه، کتیبی دوو بهرگی میژووی و پژهی کوردی له نووسینی دوکتور سه دیقی بۆره که یی (سه فی زاده) یه. کاریکی تر له بواری میژووی ئه ده بی کوردی به زمانی فارسی بریتیه له کلیات تاریخ ادبیات کردی له نووسینی دوکتور بهختیار سه جادی.

له سه ر شیوازی شیعی مۆکریان، رهنگه چه خماخه ی باسه که له وتاریکی مامۆستا هیمن - هه وه به ناوی «مامۆستای شاعیرانی مۆکریان» که له سه ر شیعی سه یه فوولقوزات نووسراوه، لی درابی. دوا ی وتاری مامۆستا هیمن هه ندیک وتار له سه ر شاعیرانی مۆکریان نووسراوه که به داخه وه به هۆی هه له یه کی میتۆدۆلۆژیکه وه هه موو شاعیرانی مۆکریان به شاعیرانی شیوازی مۆکیرانی له قه له م دراو ن. واته له بواری شیوازاناسی شیعی مۆکیریدا، له جیاتی پێوانه ی شیوازاناسانه، پێوانه ی جوغرافیا بووه به بنه مای کاری لیکوله ران. جگه له م گرفته، خه ساری به شیکی زۆر له لیکولینه وه کانی پێشووش بۆ ساغ کردنه وه ی شیوازه کانی شیعی مۆکوردی، به پێوانه گرته ی میژوو و قۆناغه کانی میژووییه.

۳- بنه ما تیۆریکه کان

هه ره که له به شی پێشوودا ئاماژه ی پێ کرا، زۆریه ک له و توپژه رانه ی له بواری پۆلین کردنی شیوازه کانی شیعی مۆکیریدا کار ده که ن، یا شوینی جوغرافیایی و مه له بندی ژبانی شاعیران ده که ن به پێوانه ی پۆلین کردنی شیوازه شیعییه کان، یا کاتی میژوویی و دوه ره ی زه مانی ژبانی شاعیران ده که ن به پێوانه ی کاره که یان و یا ئه وه تا هه ر دوو پێوانه لیک ده ده ن و بنه مای پۆلین کردنه که یان بنه مایه کی جوغرافیایی - میژووییه، به لام ئه وه ی راستی بی ئه م شیوه توپژینه وه یه به ره له هه ر چه شنه پێوانه یه ک پێوستی به پێوانه ی پته و و پاکژ و پالاوته ی شیوازاناسانه هه یه. شیوازاناسی لقیکی تیروه سه لی پانتایی لیکولینه وه ئه ده بییه کانه و خۆی ریازی جودا جودای لی بووه ته وه. زۆر جار هه بوونی ناوی شوینیکی جوغرافیایی تایه ت له ناو ئه و زاراوانه ی ته عبیر له شیوازه ئه ده بییه کان ده که ن له وانه یه که سانیک به

ھەلەدا ببا و بىانگە يىنى بەو بۆچونەى پۆلېن كىردنە كە لە بنەرە تدا جوغرافىيە. بەستەنە ھەى ھەموو شاعىرانى موكرىان بە شىۋازى شىئەرى موكرىان، ھەر ئەۋەندە ھەلە يە كە بۆ نمونە ھەموو شاعىرانى خۆراسانى سەر بە شىۋازى شىئەرى خۆراسانى و ھەموو شاعىرانى فارسى و ئىژى ھىندى سەر بە شىۋازى ھىندى لە ئەدەبى فارسىدا بزانىن. ۋە ك ئەۋەى چونكە مەولەۋى خەلكى بەلخە و بەلخىش بە شىك لە خۆراسانى قەدىم بوۋە، مەولەۋى بە شاعىرىكى شىۋازى خۆراسانى بناسىن و ئىقبالى لاھورىش كە شاعىرىكى فارسى و ئىژى خەلكى شىۋە قارەى ھىندە سەر بە شىۋازى شىئەرى ھىندى لە قەلەم بەدىن. ناودىر كىردنى شىۋازە شىئەرى كەن بە ھىندىك ناۋى جوغرافىيە ۋە ھەلگىر مەجازىكە كە تويژەر نابى لى خافل بى. شىۋازە شىئەرى كەن عادەتەن لە مەلبەندىكە ۋە سەر ھەلەدەن بە لام دەبى سەرنج بەدىنە ئەۋ خالانە كە يە كەم: ئەۋ شىۋازانە ھەر لە سنورى مەلبەندە كەدا نامىنە ۋە ۋە پەل دەھاۋىژن بۆ ناۋچەى تىش و دوۋەم: ھەر لە مەلبەندى سەرھەلدانى شىۋازە كەشدا چ بەر لە رمىنى ئەۋ شىۋازە و چ دۋاى ئەۋە رەنگە شاعىرانىك ھەر لەۋ مەلبەندەدا ھەبن كە خۆيان لە ناۋ ئەۋ شىۋازەدا نەبىنە ۋە.

۴- رەچەلە كە كانى شىۋازى موكرىان لە ئەدەبى كوردىدا

كە دەلېن سەرە تاي شىۋازى موكرىان دە گەرپتە ۋە بۆ سەفى قازى، ئەۋ گوتە يە، بەم مانايە نىبە نەتوانىن شىۋازى شىئەرى شاعىرانى دىكە لە شىئەرى سەفىدا ھەلگىر. بە پىچەۋانە شىئەرى سەفى لە لايە كە ۋە لە ژىر كارتى كىردنى قوتابخانەى بابان و لە لايە كى ترەۋە شوپىن ۋە رگرتوۋ لە شىئەرى حاجى قادىر كۆبى بوۋە. مامۇستا ھىمىن دەلى «[سەفى] لە شىئەرى دلدارىدا... شاگردى قوتابخانەى... نالى بوۋە... [ۋ] لە شىئەرى نىشتمانى و شۆر شگىرپانەشدا يە كەم شاگردى قوتابخانەى شاعىرى نەمر... حاجى قادىر كۆبى بوۋە» (ھىمىن، ۲۰۰۳: ۳۵).

ھەلبەت نابى پىمان وابى سەفى بە يە ك شىۋە و بە قەرا يە ك كەلكى لەۋ دوۋ قوتابخانە يە ۋە رگرتوۋە. سەفى ئەۋ كاتەى لە ھالى گەران و پشكىنى شىۋازىكى شىئەرى لە بار بوۋە كەلكى لە شىۋازى نالى ۋە رگرتوۋە، بە لام ئەۋ كاتەى ناسىارىيە لە گەل قوتابخانەى حاجى قادر پەيدا كىردوۋە، ھەرىمىكى دۆزىۋە تەۋە بۆ ئەۋەى دەۋارى پەقى شاعىرانەى خۆى لى ھەلبەدا و تىيدا بگىر سىتە ۋە. پىۋەندى سەفى بە

دوو قوتابخانه‌ی نالی و حاجی، پښوهندییه کی وه کوو یه ک و بهر اهر و پیکهه لپیک نییه. سه یف به راگوزاری به ههر یمی قوتابخانه‌ی نالی دا تیپه ریوه. به لام قوتابخانه‌ی حاجی-ی بۆ مانه وه هه لبار دووه و سامانیککی به وه جیشی پښو زیاد کردووه و سنووره که ی بهر فراوانتر کردووه ته وه.

ئیسنا پرسپاریک دیته گۆرئ؛ نه گهر قوتابخانه‌ی حاجی بهم شیوه یه کاری کردۆته سهر سه یف، ههر له بنه رتدا بۆچی سه یفی قازی به بناخه دانهری شیوازیککی شیعریی سه ره به خۆ ده زانین و جوداوازیی شیوازی نه وه له گه ل هی حاجی له چیدا ده بینین؟ له وه لامی نه م پرسپاره ههر له سه ره تادا ده بۆ بلین نه وه بۆچونه که شیوازی شیعریی سه یفی قازی و به گشتی شیوازی شیعریی مو کریان، درژیه ی شیوازی حاجی یه، بۆچوونیککی ناراست نییه، ههر وه ک چۆن نه گهر بلین شیوازی حاجی-یش له درژیه ی قوتابخانه‌ی نالی دا بووه، نه ویش ههر بۆچوونیککی راسته. به لام وه لامی راشکاوانه ی نه م پرسپاره نه مه یه که شوین وه رگرتنی سه یفی قازی له حاجی قادر، به شیوه ی له بهر هه لگرتنه وه نه بووه به لکوو به شیوه ی ئاماژه وه رگرتن و قۆستنه وه ی ئیده یه کی بنیاتنه ر بووه. نه م گوته یه یانی چی؟

لیره دا مه به سستی سه ره کی نه وه یه ته نانه ت نه گهر سه یف شیعریی حاجی-یشی نه دیتبایه و ههر نه وه ئاماژه یه ی له باره ی حاجی دا بیستبا که نه وه ههر له قالبی شیعریی عه رووزیدا گه ر اوته وه بۆ زمانی ساکاری خه لکی کرمانج و که لکی له ته عبیراتی جووتیار و شوان و سه پانی کورد وه رگرتووه، ههر نه وه ئاماژه یه به س بوو بۆ نه وه ی سه یف بگا به و شیوازه شیعرییی به دوایدا ده گه رپا. مامۆستا نه حمه دی قازی له پیشه کی دیوانی سه یفولقوزات دا ده لئ: «کاتیک [سه یف] ده گاته هه لبه سته کانی که به زبانی دپهاتی ناوچه ی مه حالی مه جیدخان بۆ عه زیزئاغای [عه بیاسی] نووسیون، نه و جار زبانی راستینی خۆی ده س ده که وی و نیازی به فارسی و ترکی و عه ره بی نامینئ و نه و لیاسه قورس و گران و ناله باره له بهر هه لبه سته کانی داده رپنئ و به جلوه برگی جوان و ره نگا وره نگی کوردی ده یانرازی نیتیه وه» (سه یفولقوزات، ۱۳۶۱: ۱۹). نه گهر بۆچوونه که ی مامۆستا هیمن له گه ل بۆچوونی کاک نه حمه دی قازی لیک ده ینه وه، ده گه ینه نه وه بۆچوونه ی له چه ند دپیری پیشوودا ده رمانبری. مامۆستا هیمن باسی کارتنی کردنی شیعریی حاجی قادر له شیعریی سه یف ده کا و کاک نه حمه د باسی که لک وه رگرتنی سه یف له زمانی خه لکی کرمانج ده کا. لیکدراوی

ئەو دوو بۆچونە دەبیتە ئەووە کە سەیف ئیدە و ئاماژە‌ی کە‌لک‌و‌ەر‌گرتن لە زمان‌ی هەر‌مە‌ی خە‌لکی لە حاجی وەر‌گرت و بە‌گۆیرە‌ی ئەم ئاماژە‌یە، رووی لە زمان‌ی خە‌لکی ئاسایی ناوچە‌کە‌ی خۆ‌ی کرد.

۵ - زەر‌فییە‌تە‌ چالاک‌نە‌کراوە‌کانی شیعی‌ری حاجی قادری کۆ‌یی

ئەو وەر‌سوور‌انە‌ی لە قوتابخانە‌ی حاجی قادردا بە‌دی دە‌کریت، بریتییە‌ لە بادانە‌وە‌ی حاجی لە زمان‌ی مە‌درە‌سی (ئە‌سکۆ‌لاستیک)‌ی قوتابخانە‌ی نالی بۆ زمان‌ی ساکاری خە‌لکی کرمانجی کورد. بۆ‌چی بە‌ زمان‌ی نالی دە‌لێ‌ین زمان‌ی مە‌درە‌سی؟ پێ‌شان چۆ‌نکە‌ زمان‌ی نالی پ‌رپ‌ه‌تی لە‌م وشە و دە‌ستە‌واژە‌ غە‌یرە کوردییانە‌ی هەر‌ بە‌ تە‌نیا خۆ‌یتندە‌واری ئە‌و دە‌م لە‌ نووسراوە و باس‌و‌خواسە‌کانیاندا بە‌ کاریان دە‌هێ‌نا. پاشان ئە‌و بۆ‌چوونانە‌ش کە‌ لە‌ دوو‌تۆ‌پی شیعرە‌کاندا دە‌ر‌دە‌بردان، لە‌ سەر‌ینچاوە‌ی فە‌لسە‌فە و کە‌لامی رە‌سمیی ئی‌سلامییە‌وە‌ هە‌ل‌دە‌هێ‌نجران.

نالی لە‌و شیعرە‌یدا کە‌ گوا‌یە‌ لە‌ وە‌لامی بۆ‌چوونە‌ مە‌یلە‌و موعتە‌زیلیە‌کانی موقتی زە‌هاوی دا‌هۆ‌نیو‌یە‌تە‌وە‌، لە‌ قالبی بۆ‌چوونی زانایە‌کی ئە‌شعەر‌یدا دە‌لێ‌:

ئە‌حوە‌لی تە‌فرە‌قە‌ نە‌ظەر تە‌قویبە‌تی سە‌بە‌ب دە‌کا
عاریفی وە‌حدە‌ت ئاشنا لە‌م قسە‌یە‌ ئە‌دە‌ب دە‌کا
بە‌ندە‌ ئە‌زە‌ل بە‌ خە‌طی خۆ‌ی قابیلی قیسە‌تی بوو
ئێ‌ستە‌ بە‌ ئیق‌تیفای عە‌مە‌ل جی‌گە‌یی خۆ‌ی تە‌لە‌ب دە‌کا

(نالی، ۱۳۸۰: ۲۷)

بێ‌جگە‌ لە‌وە‌ی ئە‌م شیعرە‌ دارمالە‌ بە‌ وشە و تە‌عبیری غە‌یرە کوردی، ناوەرۆ‌کی شیعرە‌کە‌ش لە‌ قالبی بە‌رە‌و‌روو بوونە‌وە‌ی دوو شیۆ‌ بۆ‌چوون لە‌ فیکر و تیۆ‌لۆ‌ژی ئی‌سلامیدا پە‌ر‌و‌ە‌ر‌دە‌ کراوە‌. بۆ‌ تێ‌گە‌یشتنی ئە‌م ناوەرۆ‌کە‌، چارمان ناچارە‌، تە‌نانت ئە‌گەر بە‌ شیۆ‌یە‌کی روو‌کە‌شیش بێ‌، دە‌بێ‌ ئا‌گاداری جودا‌وازیی ئە‌م دوو فە‌لسە‌فە‌یە‌ بێ‌ن.

وێ‌نە‌ی ئە‌م ناوەرۆ‌کە‌ بە‌ کاکلە‌ی نالی لە‌م شیعرە‌یدا بۆ‌ دا‌کۆ‌کی کردن لە‌ بیری ئە‌شعە‌ری و بە‌ گژ‌دا‌چوونی بیری موعتە‌زیلی خستوو‌یە‌تە‌ روو، لە‌ پە‌ی‌شی زانا ئی‌سلامییە‌کاندا زۆ‌ر کە‌م بە‌دی دە‌کری.

خالی سهره تا بۆ حاجی قادر ئا ئهم زمانه و ئهم شیوه دهربرینه یه. که واته سهیر نییه ئه گهر زمانی حاجی یش له بهرایی ته مهنی شاعیریه تیدا زمانیکی له م چه شنه یه:

جبهه رووتی که شکا دل له حوقووری مهله کووت
هاته ئهم عالمی ناسووته غه ریپیکی نه سووت
ئه شعه ئی و باقلی یو حاتم و گهر حه سسانی
دهوله تی تۆ به فه نای نه فسه، سکونت به سکوت

(حاجی قادر، ۱۳۹۰: ۶۴)

قسه لیره دایه ته نانه ت کاتیک حاجی له م زمانه ش داده بردری و به ره و ده کار کردنی زمانیکی ره سهنی خۆمالی کوردیش ده چی، دیسان به حوکمی بارودۆخ و قۆناخی ده له مه بوونی زمانی نووسینی کوردی، هیشتا ئه و که ره سته زمانیه ی له بهر ده سته دایه بتوانی زمانیکی ته و او خۆمالیانه ده سته مۆ بکات. له قه سیده به ئیوبانگه که ی حاجی دا که به «گوتم به به ختی خه والوو» ناوی دهر کردوو، دوو به یت هیه که به شیوه یه کی نهوعی (typical)، زۆر جوان ئهم دووفاقیتیه نشان دهن و ئامازه ی زۆر وردیان بۆ توئیره و ره خنه گر له باره ی ئهم پیژه و که بوونه زمانیه، له خۆیاندا حه شار داوه.

له گۆله شینی که قاز و مراوی دین و ده چن
نه نظیری ماه و ستاره ن له قولزومی مینا

(سه رچاوه ی پیشوو، ۴۱)

دیاره ئهم به یته (و به یتی خواره وه) به هه لکه وت وا دهرچوونه به لام بۆ پیشان دانی مه به سته ئیمه زیده له بارن. له میسه ره ع یا نیوه به یتی یه که مدا وشه و وینه و ته عبیر و شیوه ی دارشتنی رسته، ته و او کوردیه و ئه گهر ئهم نیوه به یته بۆ که سیکی شیعری حاجی نه دیتبی، بخوئینه وه و پیی بلین هی شاعیر یکی هاوچه رخه، زه حمه ته بروامان پی نه کا. به لام له نیوه به یتی دووه مدا ئه و زمانه خۆمالیه ی بۆ ساتیک له نیو ده سته حاجی دا به یده ست بیوو، دیسان سرک ده بیته وه و راده کا و ته عبیره کان دیسان بۆ لای شیوه دهربرینه مه دره سییه که ی پیشوو با ده دهنه وه. به یته که ی دیکه،
ئه مه یه:

له ژووری میگه‌لی هه‌وره له ژیری میگه‌لی مه‌ر
شه‌بییه گولشه‌نی خه‌قرايه توده‌یی غه‌برا
(سه‌چاوه‌ی پیشوو)

زمانی حاجی ئەم زمانه‌یه که ساتیک که‌وییه و ساتیکی تر ئاوه‌کییه. دیسان ده‌یلیمه‌وه ئەوه له سۆنگه‌ی بی‌توانایی حاجی‌یه‌وه نییه به‌لکوو ئەو دۆخه‌ی زمانی کوردی تیدا بوو له‌وه زیادتری هه‌لنه‌ده‌گرت. هه‌نانه‌ی زمان له‌وه عه‌سه‌ریدا له‌وه پتری نه‌ده‌برد. زمانی کوردی به‌گویره‌ی قانونی ته‌کامول ده‌بوايه ماوه‌یه‌کی ئەوتۆی تیه‌ر کردبايه هه‌تا ژیه‌له‌تر و باوخۆشتر ببايه به‌چه‌شئیک گونجانه‌که‌ی بگاته‌را ده‌یه‌ک، شاعیریکی وه‌ک سه‌یفی قازی بتوانی شیعی «زستان»‌ی پی‌بلی. شیعی زستان هه‌ر ئەو شیعه‌یه که ئەحمه‌دی قازی پتی وایه سه‌یف له‌ویدا گه‌یشتوو به‌زمانی راسته‌قینه‌ی خۆی و هه‌ر ئەو شیعه‌یه کاتیک سه‌یف خۆی له‌خانه‌قای بورهان له‌هه‌ژاری می‌رمندال ده‌پرسی کامه شیعی منت له‌به‌ره، هه‌ژار ئاماژه‌ی پی‌ده‌کا و ناوی ده‌هینی:

گا له‌به‌ر کزی هه‌لناگرئ نیری
لۆک چه‌مه‌به‌ره‌ی بوو ماین مشمشه
که‌ل و گامیشیان بوونه چه‌کچه‌کی
بزن و مه‌ر رووت بوون وه‌ک سووره‌ساقه
نایه‌ فیه‌ی شوان له‌سه‌ر شه‌وینئ
کوان شه‌نگه‌بیری له‌چیا و کویستانان
قۆلیان هه‌لده‌که‌ن ده‌لیی بلووره
ده‌رزی به‌رۆکیان که‌ دین ده‌رینن
قه‌د و بالایان وینه‌ی نه‌مامان
نه‌مه‌ر ماستی مانه‌ مانگا شیري
گا گوئ‌ره‌په‌ی گرت گامیش خشخشه
وشتریان به‌عین بیچووی له‌گله‌کی
یه‌ک دانوو ده‌یکوشت یه‌ک به‌له‌باقه
میگه‌لان چیشتان له‌کوی ده‌نویئ
شلقه‌ی مه‌شکه‌یان به‌ری به‌یانان
سینگیان ده‌رده‌خه‌ن پارچیک له‌نوره
رۆژ له‌عاسمان‌را بو‌عه‌رزی دینن
کئ دی نه‌مامان بگرن شه‌مامان
(سه‌یفولقوزات، ۱۳۶۱: ۵۲)

له‌مه‌ر خۆمالی بوونی ئەم کره‌ زمانیه، هه‌رچی بلیم، له‌هیزی خۆده‌رخستنی ئەو شیعه‌م که‌م کردوو ته‌وه. که‌واته هه‌ر هینده ده‌لیم زه‌حه‌مه‌ته هیمن-یش توانیی ته‌نانه‌ت له‌شاکاره‌که‌یدا - به‌هاری کوردستان - له‌م زمانه‌ خۆمالییه‌ی تیه‌رینئ.

۶- کەلک وەر گرتنی ئەدەبی لە زەمینە ی پە یف

هاوبه‌شیی شیعری سه‌یف له‌ گه‌ل شیعری حاجی قادر هه‌ر به‌ ته‌نیا له‌و زمانه‌ ره‌سه‌نه‌دا نیه‌ که له‌ شیعره‌کانیاندا به‌دی ده‌ کریت. هاوبه‌شیه‌ کی دیکه‌ له‌ گۆریدا هه‌یه‌ که له‌مه‌یان بناغه‌بیتره‌ و له‌ راستیدا هۆکاری ویک‌چوونی زمانی ئەو دوو شاعیره‌ هه‌ر ئەم تاییه‌تمه‌ندییه‌ بناغه‌بیه‌یه‌ که تا ئیستا سه‌رنجی پێ‌نه‌دراوه‌.

ئیستا له‌ باسه‌کانی ئەدەب و زمانناسیدا ئەو بابته‌ سه‌لمیندراوه‌ که زەمینە و هه‌لکه‌وتی پە یف (کلام) مۆرکی خۆی له‌ په‌یقه‌ که ده‌دا. به‌ گوته‌یه‌ کی تر، پە یف دیارده‌یه‌ کی دابراو له‌ زەمینە نیه‌. گوته‌یه‌ کی به‌ که‌سیکی ناسیاو بگوتری، شیوه‌یه‌ کی تاییه‌ت به‌ خۆی ده‌ گری. ئە‌گه‌ر به‌رده‌نگه‌ که له‌ جیاتی که‌سیکی ناسیاو، که‌سیکی غه‌واره‌ بی، روخساری گوته‌که‌ش ده‌ گۆری. ئە‌و جار ئە‌گه‌ر به‌رده‌نگه‌ کان هه‌ر ئە‌و دووه‌ی پێشوو بن به‌لام له‌ جیاتی به‌ره‌و‌وو بوونه‌وه‌ی راسته‌وخۆ بمانه‌ه‌وئ به‌ نامه، گوته‌که‌یان پێ‌بگه‌ینین. دیسان روخساری گوته‌که‌ گۆرانکاری به‌ سه‌ردا دی. ئە‌گه‌ر به‌رده‌نگیکی خه‌یالیمان له‌ مێشکدا بی و بۆخۆمان کۆمه‌له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌ کی بۆ گریمانه‌ بکه‌ین، په‌یقه‌ که‌مان له‌و کۆمه‌له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌ گریمانه‌ کراوانه‌، شوین و هه‌رده‌ گری.

ده‌ گه‌رێنه‌وه‌ بۆ ئە‌و شیعره‌ی له‌ دێره‌کانی پێشوودا له‌ نالیمان به‌ نمونه‌ هیناوه‌. گوتمان نالی له‌و شیعره‌دا، له‌ خه‌یالیدا، موفتی زه‌هاوی کردووه‌ به‌ به‌رده‌نگ. موفتی زه‌هاوی ئە‌و که‌سه‌یه‌ شیخ ره‌زا له‌باره‌یدا ده‌لی:

مومکین نیه‌ ئیدراکی حه‌قایق به‌ ته‌واوی

مومکین نیه‌ ئیدراکی نه‌کا زیه‌نی زه‌هاوی

(شیخ ره‌زا، ۲۰۰۳: ۱۵۲)

هه‌روه‌ک باسمان کرد زەمینە ی شیعره‌ که‌ی نالی-یش، زەمینە یه‌ کی فیکری و فه‌لسه‌فیه‌. ئینجا روو له‌ جه‌مه‌ریکی دژ به‌و جه‌مه‌ره‌ی نالی هه‌لییژاردووه‌ ده‌ که‌ین. ئایا قه‌ت له‌مه‌ ورد بوونه‌ته‌وه‌ که‌ حه‌یران‌بێژی کورد زۆر جار حه‌یرانه‌ که‌ی به‌ ده‌سته‌واژه‌ی «گه‌لی ده‌ دۆستان و ده‌ براده‌ران» ده‌ست پێ‌کردووه‌؟ کاتیک حه‌یران‌بێژی نه‌خوینده‌واری کورد، به‌رده‌نگه‌ که‌ی گه‌لی ده‌ دۆستان و براده‌رانی خۆی بووه‌ و پێشینه‌ی په‌یقه‌ که‌شی فۆلکلۆری کوردی بووه‌، په‌یقه‌ که‌ی حه‌یرانی لێ

دەرچوۋە و كاتىكىش نالى بەردەنگە كەي كەسىكى ۋە ك موفتى زەھاۋى بوۋە و زەمىنەي پەيئە كەشى فىكر و فەلسەفە و ئەدەبىيەت كى كلاسكى عەرەبى و فارسى بوۋە، پەيئە كەي بوۋە بەو شىئەرى دەيىن.

لەبارەي شىئەرى حاجى قادر و سەيقولقوزات دا چى دەتوانىن بلين؟ چ زەمىنەيەك شەقلى تايىبەتى خۇي لە شىئەرى كانيان داۋە؟ حاجى قادر لە زۆرىەك لە شىئەرى كانيدا بەردەنگى راستەوخۇي ھەيە و بەردەنگە كەشى ھەرەمەي خەلكى كوردە. حاجى، مىر و شوانى كوردى ۋە كوۋيەك بە بەردەنگ داناۋە. لە زمان ناسىدا، باسى تاقمى زمانى دە كرى. راستە ھەر تاقمىكى زمانى شىئەرى دە برپىن و راۋىئى تايىبەتى خۇي ھەيە. بەلام لە بىرمان نەچى كاتىك كەسىك روۋى لە پرايى خەلكە، گوتە كەشى رەنگى زمانى زۆرىنەي ئەو خەلكە بە خۇيەۋە دە كرى. حاجى لەو كاتەۋە كە بىرى نەتەۋە خۋازى لە مېشكىدا چە كەرى كرى، ھەرەمەي خەلكى كورد لە مىرەۋە ھەتا شوان بوۋن بە بەردەنگى.

لە شىئەرى كەي نالى دا، شاعىر بە شىئەرى كە شاردراۋە و ناراستەوخۇ روۋ دە كاتە بەردەنگە كەي و ئەگەر خۇي نەر ئاگاي لە ھۇي گوتنى ئەم شىئەرى نەبى، ھەر نازانى شاعىر، رىك روۋى لە كىيە. بەلام لەم شىئەرى خۋارەۋەدا بزانت چۇن حاجى روۋ لە خەلك دە كات:

لەم بەينە ئىتتىفاقى پەيدا بكن بە مەردى
فەرقى نەبى شوان و جووتىار و مىر و گاۋان
گەر ھىچ نەبى بە ئۇين تايىع بە دەۋلەتى بن
بىگانە چاكە دوشمن، نەك دوشمنى لە خۇتان
رۆمى ۋە كوۋبەنى موون، كەس پشتيان پى نەبەستى
كەوتوونە داۋى خۇيان، سەرگەشتە ماۋن و ھىران

(حاجى قادر، ۱۳۹۰: ۹۵)

ۋىيارى سەيفى قازى لەمەدا بوۋە كە زانىۋىەتى زمانى رەسەن و خۇمالى ۋە كوۋ پنچە گىايەك ۋايە كە لە خاكى خۇيدا نەبى شىن نابى و پىۋىستى بە چۋارچىۋە كەي لە بار ھەيە. ئەو زانىۋىەتى ۋەرگرتنى شىۋازىكى تايىبەت، لە پىشدا پىۋىستى بە ۋەرگرتنى چۋارچىۋە كەي ھەيە. ئەو چۋارچىۋە لە بارە برىتتە لە «بە

به‌رده‌نگ دانانی خه‌لک». بزائن سه‌یف چۆن ئه‌و خه‌لکه ده‌دوینی:

کوردینه تاکه‌ی ئیمه له کیوان میسالی دیو
دیین و ده‌چین و بۆمه نه‌بی قه‌ت خودان و خیو
خه‌لکی هه‌موو له باغ و له شارانه که‌یف خۆش
ئیمه بلاو بی سه‌ره ماوین له ده‌شت و کیو
بۆ عاسمان ده‌رۆن و له به‌حران ده‌که‌ن سه‌فه‌ر
هه‌ر عه‌رزه‌ نیشته‌گاهی مه‌، سنعاته وه‌رد و شیو

(سه‌یفولقوزات، ۱۳۶۱: ۳۵)

به‌رده‌نگ دانانی خه‌لک له دواییدا ده‌گاته نامۆزگاری کردنیان:

فکری له حالی خۆ بکه‌ن و بگرین به‌ حالی خۆ
هه‌ر بی‌سه‌ری و عه‌داوه‌تی خۆتانه دیته‌ ریو
چون دوژمنن ده‌گه‌ل یه‌ک و نیتانه یه‌کیه‌تی
راتان‌ده‌ده‌ن به‌ جاری له هه‌وراز و نشیو

(سه‌رچاوه‌ی پینشو)

۷- که‌لک‌وه‌رگرتن له زه‌رفیه‌ته‌ شاعیرانه‌کانی زمانی ئاخاوتن

کاتیک له شیعردا روو ده‌کریته‌ خه‌لکی و زمانی خه‌لکی ئاسایی ده‌بیته‌ پیناوه‌یه‌ک
بۆ ده‌کارکردن، هه‌مووکات مه‌ترسی ئه‌وه له گۆرپی‌دایه‌ ئاستی هونه‌ری شیعریش
دابه‌زی. ئه‌وه راستیه‌که و حاشای لی‌ناکری. شیعه‌ نیشتمانییه‌کانی حاجی قادر
له باری هونه‌ری و ئه‌ده‌بییه‌وه له شیعی نالی-یان تینه‌په‌راندوو و بگه‌ ئاستیان له
ئاستی شیعی نالی ژیراتره‌. به‌لام شیعی حاجی زه‌رفیه‌تیک له ناو خۆیدا هه‌شار
دا که سالانیک دواتر له شیوازی موکریاندا زه‌رفیه‌ته‌که دۆزرایه‌وه و به‌ شیویه‌کی
هونه‌ری که‌لکی لی‌وه‌رگیرا.

که‌لک‌وه‌رگرتن له زمانی خه‌لکی ئاسایی، هه‌ر به‌ ته‌نیا له وه‌رگرتنی ئه‌و
وشه و ده‌سته‌واژانه‌ی خه‌لک له قسه‌کردنی رۆژانه‌یاندا که‌لکیان لی‌وه‌رده‌گرن،
کورت نایته‌وه. قسه‌کردنی ئاسایی جگه‌ له‌وه‌ی وشه و ده‌سته‌واژه‌ی تایه‌ت به
خۆی هه‌یه، «راویژ»ی تایه‌ت به‌ خۆشی هه‌یه. ئه‌وه زۆر گرینگه‌ شاعیری‌یک بتوانی

راویژی قسه کردنی ئاسایی، نه ک هه‌ر وشه و ته‌عبیری قسه کردنی رۆژانه، به‌هینته ناو شیعه‌کانی و بتوانی ئه‌و راویژه به ره‌وانی ده‌سته‌مۆ بکا.

شیوازی شیعی حاجی ده‌بوایه هینده ده‌ستاوده‌ستی پی کرابا و له‌و ده‌ستاوده‌ست پی کرانه‌دا هه‌ر هاتبا و ده‌وله‌مه‌ندتر بیا هه‌تا له‌ ده‌ستی شاعیریکی وه‌ کوو هیمن دا پتانسیه‌لیکی شاردراره‌ی دۆزرا‌بوه و هونه‌رمه‌ندانه ئازاد کرابا. هیمن له‌ شیعی «شه‌نگه‌بیری» دا راویژی گوتاری رۆژانه‌ی به‌ باشترین شیوه گواستوه‌ته‌وه بو ناو زمانی شیعی:

شه‌نگه‌بیری سالی سالان له‌ کویستانی له‌ ناو مه‌ری
 بو مه‌ر دۆشین هه‌لتده کرد ئه‌و باسکی سپی مه‌ر مه‌ری
 له‌به‌ر هاره‌ی گۆبه‌رۆک و گواره و کرمه‌ک و ژیرچه‌نه
 نیوه‌رۆیه له‌ به‌ر بی‌ری کۆری مه‌ری راده‌په‌ری
 که ئیواران که‌زیت ده‌ کردن سینه‌نگی و چاوت ده‌رشت
 به‌و که‌زی و چاوه‌ نه‌رمانه‌ بی‌رهمانه‌ شوانت ده‌ کوشت
 شه‌نگه‌بیرا به‌ سروه‌با موژده‌ی ده‌برده به‌ر به‌ژنت
 ناخر ئه‌توش هه‌وای کویستانی ئه‌و کوردستانه‌ت هه‌لده‌مشت

(هیمن، ۲۰۰۳، ن: ۱۴۴)

هیمن بو‌خۆی ئاگاداری ئه‌وه بووه له‌و شیعه‌دا کاریکی تازه‌ی کردووه، به‌لام زۆر به‌ لیلی باسی ئه‌و تازه‌گه‌رییه ده‌کا. مامۆستا له‌ دوو شویتدا یه‌ که‌میان له‌ وتاریکدا و دووه‌میان له‌ وتووێژیکدا باسی ئه‌و شیعه‌ی کردووه. له‌ وتاره‌که‌دا ده‌لیت: «گومانم له‌وه‌دا نییه‌ ئه‌ گه‌ر «شه‌نگه‌بیری» م له‌سه‌ر وه‌زنی عه‌رووزی دابنایه‌ ئه‌م چیه‌یه‌ی ئیستای نه‌ده‌بوو». (هیمن، ۲۰۰۳، ب: ۸۵) له‌و وتووێژه‌شدا که‌ کاک فه‌ره‌اد شاکه‌لی له‌ گه‌لیدا کردووه، ده‌لی: «له‌ باری قالددا ته‌نیا شیعیکی .. که‌ من پیم وایه‌ پیش من هیچ شاعیریکی کورد ده‌و قالدیدا شیعی نه‌گوتوووه، شه‌نگه‌بیری یه‌» (سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۲۷۴). بلیی مه‌به‌ستی مامۆستا هیمن له‌و قالدیه‌ی بو‌خۆی دایه‌نناوه‌ چی بو‌بێ؟ له‌ رووی چۆنیه‌تی و ریکخرا‌نی قافیه‌کانه‌وه، ئه‌م شیعه‌ له‌ هه‌موو به‌نده‌کانیدا له‌ مۆدلی abaa که‌لک وه‌رده‌گرێ که‌ مۆدلیکی تازه‌ نییه‌ و بیشت‌ریش که‌لکی لی‌وه‌ر گه‌راوه‌ که‌واته‌ مه‌به‌ستی له‌ قالدیه‌ تازه‌ که‌ هه‌ر ئه‌و کیشه‌ ناعه‌رووزیه‌یه‌ که‌ بیشت‌ر ده‌ کار نه‌کراوه‌ و حه‌ق ئه‌وه‌یه‌ به‌ ناوی هیمن-ه‌وه

تۆمار بکری. به لام به برۆای من تازه گه ریه کی له مه ش گرینگتر که لک وه رگرتن له راویژی قسه کردنی ئاساییه. شاعیر به سه میمییه تیکی ئه توؤ شهنگه بیری ده دویتی که خوینهر ههست به ئاماده بوونی شهنگه بیری له لای شاعیر ده کا. هیمن ته جره به یه کی تریشی له م چه شنه هه یه. ئه و بیست و پینج سال بهر له شیعی شهنگه بیری، شیعیکی به ناوی «به هاری لادی» به شیوه ی ترکیب به بند گو توه که له شیعره شدا راویژی قسه کردنی ئاسایی زور شاره زایانه گواستوه ته وه بۆ ناو شیعر:

به هاره کاتی کاره خو شه ویستم بۆچی بیم بۆ شار
 ئه گهر من بیمه شاری کی وه ئه ستۆ بگری کاروبار
 ئه من کرمانج و کرمانج که هات فهسلی به هار وه ک هار
 ده بی بخولیته وه کیو و ته لان و به ندهن و نیسار
 هه تا په ییدا بکا نان و نه با بۆ خه لکی شار هوار

(هیمن، ۲۰۰۳ ئ ۶۶)

جوداوازیه که ی لیره دایه ئه و شیعره به پینچه وانه ی «شهنگه بیری» له سه ر وه زنی عه رووزی داندراوه. دوا ی ئه م ته جره به یه، هیمن که ده گاته «شهنگه بیری»، بۆ ئه وه ی راویژی قسه کردنه که، ئاساییتر بنوینی، وه زنه عه رووزیه که ش وه لا ده نی. به لام له هه ردوو شیعردا، شاعیر که سیکی نزیکه کردوو به به رده نگ و ده ی دوینی. له شیعی فارسیدا که لک وه رگرتن له پتانسیه له کانی زمانی قسه کردنی رۆژانه، بووه ته هۆی خولقانی شیوازیکی شیعی به ناو «شیعی ناخوتن». توێژه رانی ئه ده بی هاوچه رخی فارسی ره چه له کی ئه و شیوازه ده گیرنه وه بۆ شیعره کانی «فرووغی فه روخزاد» و چله پۆ په که شی له شیعی «سه ید عه لی سالحی» دا ده بین. له شیعی کوریدا ئه م داهیتانه، بهر له وه ی له شیعی نویدا که لکی لی وه ربگیری، له شیعی نه ریتیدا ناسراوه و تا راده یه ک ده کار کراوه.

جگه له و نموونانه ی باسما ن کرد، ماموستا هه ژار له «به ره و مو کریان» دا، کاتیک له غه ربیا به تیدا، باسی شوین و ناوچه و که سایه تیه کانی مو کریان ده کا که لیان دووره، وه ک که سیکی دوور و تاراو له مه وته نی خو ی باسیان ناکا، به لکوو له بهر چاوی خو ی حازریان ده کا و وه کوو ناسیاو یکی کۆن ده باندویتی. ئاخۆ مرۆف

لەگەل ناسىياۋىكى خۆشەويستى كۆن، بە راۋىژىكى خۆمانە و سەمىمى نەبى، دەدوى؟
 پردى سوور ئاخۆ لە بىرت ماوم بە نەمامى لە دەراوت رواوم
 پىم بلئى باغى مكايل چۆنى ھەر وە كوو پىشوو بەرەنگ و بۆنى
 دارەتووى بەژنى خەزايى ماوى ھەر گەش و دل تەپى يان ژاكاوى
 ئەى مەباد گولى سەرتۆپى زەوى زياد لە ھەر جوانى وە بەر دل دەكەوى
 سەيدەوقاس ھەر بە گەپى رەشەلەكى وە كوو جاران بە كلۆك و كەلەكى
 خانەقا دار و دەرت چىمەن و چىم لە ھەمووى ھەلدەقولئى بىرەو ھەرىم
 تەرەغە خۆشى سەرت ھەر بەرزە لىك جىابوونەو ھەمان چەند وەرزە؟
 (ھەژار، ۱۳۵۸: ۱۴۵-۱۱۰)

۸- ھەلپىنجانى وزەى ئەدەبى فۆلكلورى

جگە لە زمان و راۋىژى قسە كردنى رۆژانە، ئەدەبى فۆلكلورى كوردى و ژانرە
 جۇراوجۆرە كانى ئەو ئەدەبەش، سەرچاۋە يەكى تىرى كەلك وەر گرتنى شاعىرانى
 شىۋازى مۇكرىيان بوو. گرىنگىتىن ژانرى ئەدەبى فۆلكلورى كوردى بەيتە. ديارە
 ناوى بەيتىش لە كۆنەو لەگەل ناوى ناۋچەى مۇكرىيان لە يەك گرى دراۋن. ئەو
 لە يەك گرىدراڤە بە چەشنىك بوو كە لاي زۆرىەك لە توپتەران ئەو چاۋەروانىيەى
 ساز كردوو كە ھەر شاعىرىكى لەو ناۋچە يەدا ژىابى، شىئەرە كەى دەبى راستەوخۆ
 يان ناراستەوخۆ شوپنى لە فۆرم و ناوەرۆكى بەيتە جۇراوجۆرە كان وەر گرتبى.
 لە نووسراۋە يە كدا تووشى ئەو مەبەستە ھاتم كە گوايە شىئەرى مىسباحوددىوانى
 ئەدەب تەئسىرى زۆرى لە شىئەرى دەربىرىنى بەيتە كان وەر گرتوو. ئەو كەسانەى
 لە شىئەرى ئەدەب شارەزان، دەزانن ئەو يەكىن لە لىھاتوتىرتىن شاعىرانى پەپرەوى
 قوتابخانەى بابانە و زمانى شىئەرى ئەدەب لە زمانى نالى يەو ھەواستراۋە. ئەو
 كروتەونە زمانىيەى ئەدەب دەكارى كردوو، سروشە كەى بە چەشنىكە ناتوانىت
 دەربىرىنى لە چەشنى دەربىرىنى باۋ لە بەيت و ئەدەبى فۆلكلورى وەخۆ بكا.
 بەلام دزە كردنى زمانى بەيت لە ھىندىك شىئەرى وەفایى دا دەبىندرى. وەفایى
 لە شىئەرى كدا دەلىت:

ھەزار ھەوم و ھەلات بئى / چاوت لە دووى زەكات بئى / خودات نىيە ھەيات
 بئى / قەت وانىيە تۆبە كار.

تف له رهنگ و رهوانت / ده گه‌ل فیعل و ژیانت / چی تیدا نییه دو کانت / چت
[لی] بکری خه‌ریدار

به‌یتی کوردی له رووی قالب و فۆرمه‌وه هه‌موویان وه‌کوو یه‌ک نین. کۆمه‌لێک به‌یت هه‌ن وه‌کوو زه‌مبیل‌فرووش، محه‌مه‌دی حه‌نیفه، شیخی سه‌نعان، باپیرئاغای مه‌نگور و هه‌مزاغای مه‌نگور له مه‌نزومه‌ نزیك ده‌بنه‌وه و ده‌کری ناوی به‌یتی مه‌نزومه‌ بیان له سه‌ر دابنن. کیش و قالبی ئه‌و شیعه‌ی وه‌فایی له‌م به‌یتانه نزیکه. وه‌فایی له شیعیکی دیکه‌یدا له ته‌کنیکی که‌لک وهرده‌گری که له به‌یته مه‌نزومه‌یه کاندازۆر ده‌بیندری. ده‌کری ناوی جو‌مگه‌ی مه‌نزومه‌یی له‌سه‌ر ئه‌م ته‌کنیکه دابنن. «له مه‌نزومه‌دا چۆنه‌تی لێک‌به‌سته‌وه‌ی به‌نده‌کان هه‌ندیک جارن به‌م‌جۆره‌یه که ده‌سته‌واژه‌ی کۆتایی به‌ندیک، له‌سه‌ره‌تای به‌ندی دوايه‌دا دوویات ده‌بیته‌وه» (مه‌حموزاده، ۱۳۸۱: ۱۲۰).

ئه‌م جو‌مگه‌یه له‌م شیعه‌ی وه‌فایی دا ده‌بیندری:

ئه‌ی ره‌فیقان وهرنه‌ یاریم زۆر زه‌لیلیم دل شکاو
جان و دل مه‌حرووقی نارم ئاخ له‌بۆ تیریک دراو
ئاخ له‌بۆ تیریک دراوان نووری دل بینایی چاوان
مه‌ره‌مه‌ی دل کون‌کراوان مۆمیای پشتی شکاو

(وه‌فایی، ۱۳۸۰: ۱۰۱)

وه‌فایی کاتیک له‌م شیوازه شیعییه که‌لک وهرده‌گری که له شیوازی بابان دوور که‌وتوه‌ته‌وه و به‌ره به‌ریکه وه‌کوو ئه‌حمه‌دی کۆر، ئه‌زمونه‌کانی قوتابخانه‌ی باکوور و شیوازی شاعیرانیکی وه‌ک فه‌قی ته‌یران و شیخ ئه‌حمه‌دی جزیری ده‌گوازیته‌وه بۆ موکریان.

حاجی قادر له هه‌ندیک له شیعه‌کانیدا به شیوه‌یه‌کی ئیجابی ئاوپ له به‌یتی وه‌ک «محهمه‌دی حه‌نیفه» و «میهر و وه‌فا» ده‌داته‌وه و ناوی به‌یت بیژی وه‌ک عه‌لی حه‌ریری و عه‌لی به‌رده‌شانی به‌گه‌وره‌یی ده‌هینن. که‌واته ئاساییه شاعیرانی شیوازی موکریان، به شیوه‌یه‌کی به‌ئاگایانه که‌لکیان له ئه‌ده‌بی فۆلکلۆری وه‌رگرتی. مامۆستا هیمن له هه‌ندیک له نووسراوه‌کانیدا باسی ئه‌وه‌ی کردوه که ناوه‌روکی شیعی شیخ ره‌زا هینده‌ی رواله‌تیان جوان نییه. به‌لام له ناو هه‌موو شیعه‌کانی شیخ

رەزادا بە تايىەتى و بە رېزىكى زىادترەوۋە باسى بەيتىكى شىخ رەزا دەكات:
كارى كە غەم و دەردى فىراقت بە منى كرد
سەرما بە ھەتو با بە دەۋارى شېرى ناك
(شىخ رەزا، ۲۰۰۳: ۳۳)

ئاخۇچ ھۆكارىك بوۋەتە ھۆى ئەوۋى ھىمىن ئەوا بە رىزەوۋە باسى ئەم تاكە
بەيتە بكا؟ ديارە ئەم ھۆكارە برىتییە لە بە كارھىنانى ئەو مەسەلەى لە نيوەبەيتى
دوۋھەمدا ھاتوۋە. ديارە مەسەل بەشىكە لە فۆلكلورى كوردى. شاعىرىكى ۋە كوۋ
ھىمىن كە ئاۋا كەلگ ۋە رگرتن لە فۆلكلور پەسند دەكا، دەبى بۆ خۆى چۆنى
مامەلە لە گەل ئەدەبى فۆلكلورى كردبى.

ئەو كىشەى ھىمىن لە شىئەرى «رۆژگارى رەش» و «بەھارى كوردستان» دا كەلگى
لى ۋە رگرتوۋە، كىشىكە كە خالى پىك گەيشتنى گۆرانى و بەيتى مەنزوومەيە. ئەم
كىشە لە ھەردوۋك لەم لقانەى فۆلكلورى كوردىدا كەلگى لى ۋە رگىراۋە.
ھىمىن لە «رۆژگارى رەش» دا دەلئىت:

ئەمىنە ۋە ك دال و قەل بلاۋ بوونەوۋە ناۋ گەل
كى نازايە بللى لەل ھەتا بىكەن شىت و شەل
(ھىمىن، ۲۰۰۳ ن: ۹۳)

ئەو سكالايەى ھىمىن لە گەل ئەو سكالايەى بەيت بىئىرى كورد لە رەزاشاى
دەكات، ھەلسەنگىن:

شاى پەھلەۋى نازانى / مىللە تىان كوشت مەئموورانى / تەمام موحتاجن بە نانى /
رۆزى سەد باجى دەستىن / ۋە كى گورگى دەم بەخوئىن / چى فەقىر بى دەيمىرئىن /
(تەقى سولتانى، ۴۸)

نمونەيە كى بەرچاۋى دىكەى بە كارھىنانى ئەدەبى فۆلكلورى، مەسنەۋىيە
بە ناۋبانگە كەى مەلا غەفوورى دەباغىيە كە تىيدا زۆر مەسەلى باۋى سەرزاراي
خەلك، بە شىئەرى ھۆندراۋەتەوۋە.

٩- سه نتيڙيک له هه موو شپوازه شيعرييه کاني پښوو

له کړتاييدا نه گهر که سيک ليمان پرسي شيعري قوتابخانه ي موکريان به چ تاييه تمه نديگه ليکه وه پښاسه ده کړي و کامه شيعر له کامه شاعير ده کړي وه کوو نمونو ي بهر چاوي شيعري هم قوتابخانه يه باسي ليوه بکړي، وه لامي هم پرسيارانه چوڼ ده د ينه وه؟

دياره نا کړي نمونو کان له شيعري شاعير يکدا کورت که ينه وه. له ميژووي قوتابخانه ي موکرياندا شيعري به نيوبانگ و شوپن دانه زورن. «زستان» ي سه يفي قازي، «بهرو موکريان» ي هه ژار، «خاسه که و» ي سه يد کاميل ئيمامي، «به هاري کوردستان» ي هيمن و زور شيعري تريش بو نه وه ده بن وه کوو نمونو ي بهر چاوي شيعري قوتابخانه ي موکريان چاويان لي بکړي. به لام بو ناسيني هم قوتابخانه يه، چا وگير اينيکي ميژوويي به سهر شيعري شاعيراني هم قوتابخانه يه به که لکه. گوتمان شوپن وه رگرتن له زماني نالي يه وه هه تا که لک وهر گرتن له زماني خه لکي ناسايي و زماني فولکلور، ريچکه يه ک بووه شاعيراني هم قوتابخانه يه پيدا روښتوون. به لام ده بي بزاني نه مه نيوي نه و روتيه له هم قوتابخانه يه دا تپه ر کراوه. بو ویتا کردني چوښه تي نال وگوره کان له نيوي يه که مي هم روتهدا، ده کړي دوو نمونو ي زور بهر چاو له شاعير يکي ته مه ن دريژ و پر بهر هه مي هم مه کته به واته سه يد کاميل ئيمامي (ئاوات) به يښينه وه:

قورباني توږي ريگه تم نه ي سروه که ي سه هر
نه ي شاره زا و به له ده به هه موو کيو و ده شت وده ر
کاتي گزينگ چيا به نه سيمت مونه ووهر
رنگين ده بي له توقي سه ري را هه تا که مهر

(ئاوات، ١٣٨١: ١٩٥)

پيوست به وتن نا کا هم زمانه چوڼ له ژير کارت ي کردني خه ست و خو لي زماني نالي دا يه. به لام هه ر شاعيري هم شيعره، سالانيک دواتر شيعري خواره وه ده نوو سي. بو خو تان ده توانن مه زنده ي نه وه بکه ن ئاوات له هم شيعره يدا چاوي له کامه شاعير و له کامه شيعر بووه.

بيري چوونه مهر دوښين به په نجه ي نه رم و ره رنگين

يەك خاتوو زىن يەك شىرىن شىرىنتر بوون لە ھەنگوین
خەجى و مەجى و فاتمۇكى دەرکەوتن بۇ مەندۇكى
بە ھەلپەركى و پىكەنن چوون بۇ مەندۇكان چىن
(سەرچاۋە پىشوو، ۲۱۲)

شوپىن پىنى «بەھارى كوردستان»ى ھىمن، لەم شىئىرەدا بە ئاشكرايى بەدى
دەكرى. (ھەلبەت بەم نمونە ھىنانەو ھىيە لە شىئىرى سەيد كامىل ئىمامى، ناپىت
مامۇستا ئاۋات بە شاعىرىكى لاسايى كەرەو ھەزەنن. ئەو دان وستانانە لە شاعىرانى
ناۋ بازەن ھەكى ئەدەبىدا دياردە ھەكى ئاسايى. بۇ نمونە قافىە و كىشى ھەندىك
شىئىرى ئاۋات، ھەك ديارە زۇرجار دللى ھىمنى بردوۋ. ھىمنى لاۋ لە شىئىرى
«يادگارى شىرىن»دا لە ژىر كارتى كوردنى شىئىرى «ئارەق رشتن»ى ئاۋاتە. ھەروھە
ئاۋات دوو پارچە شىئىرى جودا ھەردوۋك بە ناۋى «چ بگەم» ھەيە كە كارىان
كردوۋتە سەر غەزەلە بە ناۋبانگە كەي ھىمن واتە «بارگەي ياران» كە لە دەورانى
پىرىدا ھۇندوۋىيەتەو. نمونەى تىرىش لەم دەستە لە گۇرپىدا ھەيە.

مەبەستىكى زۇر گرىنگ كە دەمەھوئى بىخەمە روو و داكۇكى لەسەر بگەم
ئەمەيە كە شىۋازى شىئىرى قوتابخانەى موكرىان، ھەر لە مەوداى نىۋان ئەم دوو
جەمسەرە ديارى كراۋە كە بۇ نمونە لە شىئىرى سەيد كامىل دا دىتمان قەتىس
نامىنىتەو. ئەمە نىۋەى ئەو مەودايەيە كە دەبايە خستبامانە روو. شىۋازى شىئىرى
لەم قوتابخانەيەدا لە دوايىن ھەنگاۋە كانىدا لە وپستگەى شىئىرى ھەك «بەھارى
كوردستان»ى ھىمن دا ناۋىستى. ھىمن لە زۇرىەك لە غەزەلە كانىدا بە سەنتىزىكى
زۇر پوخت و پاراۋ لە مىراتىكى يە كجار پاراۋى شىئىرى كوردى و فارسى دەگا.
ئەو سەنتىزە پوخت و پاراۋ لە غەزەلى ھەك «بەرەو ئاسۆ»، «عىشق و ئازادى»،
«فرمىسكى رنو» و «بارگەي ياران» دەبىندىن. لە غەزەلە كۆترە كانىش دەتوانىن
ئامازە بە «بۆسەى رۆژگار»، «چارەنوسى شاعىر»، «ماچى شىرىن»، «ھىلانەى بەتال»،
«گلىنەى شاعىر»، «شەوگارى تەنبايى» و «پەيامى رانەگە يەندراۋ» بگەين.

و ھەك بەلگە ھىنانەو ھەيەك بۇ ئەم بۇچونە، بۇ نمونە لە شىئىرى «بارگەى
ياران»دا دەبىنىن لە لاي وشە و تەعبىرى كلاسكى ھەك سەروى رەوان، دۇخ و
خەدەنگ، رۇخى رەوان... دا، وشە و تەعبىرى خۇمالى و كوردانەى ھەك رەوتى

کهوان، پرمه‌ی بۆر و بدهوان، زهبری ئاوزه‌نگی و... ده‌دیتری.
له شیعرى ئاوات-یشدا بیجگه له نمونه زۆر به‌نیوبانگه کانی «شه‌و» و «شارى
دل»، شیعرىکی وه ک «شای شامات» نمونه‌ی ئەم سه‌نتیزه‌یه:

من هاتم و تۆ رۆیى، تۆ رۆیى و من هاتم
زانپوته به قهولى وان تۆ لۆتى و من لاتم
تۆ راوچى و من هه‌وچى، با پینکه‌وه حازر بین
گوئ مه‌گره قسه‌ی خه‌لکى، وه ک من به که‌را هاتم
شایی ده‌وئ ئەو سه‌یره ده‌س‌بگره مه‌لئى له‌نگم
هه‌لپه‌رکه‌یه کى بگرین تۆ ده‌س‌گره من پاتم
گه‌ر چا بئى که‌لای من سینه‌ش که سه‌ماوه‌ر بئى
شیرینه وه‌کوو قهنده هه‌لبه‌ست و مه‌قالاتم

(ئاوات، ۱۳۸۱: ۱۱۳)

ئاوات له‌م شیعره‌یدا گه‌رچى ئیلهامى له‌و شیعره‌ی مه‌وله‌وى رۆمى وه‌رگرتوه
که به‌م به‌یته ده‌ست پئى‌ده‌کات:

من بیخود و تو بیخود، ما را که برد خانه
من چند تو را گفتم کم خور دو سه پیمانہ^۱

به‌لام وه‌ها ته‌عبیر و وشه‌ی کوردی ئاویتته‌ی ئەم کیش و که‌شه خواستراوه ده‌کا
(به‌تایبه‌تى له‌ دوو به‌یتى دوایدا و له‌ باسى هه‌لپه‌رکئى و قهند و چایه‌که‌دا) که له
ره‌وتى به‌خۆمالئى کردنى ئەم کیش و که‌شه‌دا به‌ ئاشکرا سه‌رده‌که‌وئ. پئوه‌ندى
ئەم شیعره‌ی ئاوات له‌ گه‌ل شیعره‌که‌ی مه‌وله‌وى وه‌ک پئوه‌ندى شیعرى «ناسۆرى
ته‌شه‌نا»‌ی هئیمن (وه‌ره مه‌یگئیر ده‌مه‌وئ ئە‌وشۆ غه‌مى دل که‌م که‌م/ لووزه‌وم به‌رده
سه‌رئ نامه‌وئ جورعه‌ی که‌م که‌م) له‌ گه‌ل ئەم شیعره‌ی سه‌عدى-یه که‌ خاوه‌نى
راویژیکى حیماسى ته‌غه‌زوللیبه (به‌جهان خرم از انم که‌جهان خرم از اوست/
عاشقم به‌ر همه‌عالم که‌همه‌عالم از اوست). له‌ بیرمان بئى شیوازی موکریان

۱- ئەم شیعره‌ زیادتر به‌م شیوه‌یه له‌ سه‌ر زارى خه‌لکه: (من مست و تو دیوانه...), به‌لام مامۆستایان
به‌دیعوژه‌مانى فرورزانفهر و شه‌فیعى که‌دکه‌نى به‌ شیوه‌ی (من بیخود و تو بیخود) یان ساخ کردووه‌ته‌وه.

دوایىن قوتابخانەى شىئىرى نەرىتى كوردىيە؛ كەواتە شاعىرانى سەر بەم شىۋازە لە سەر شانى كەلە شاعىرانى كورد و فارس راوہستاون. چ نموونەيەك لە «نالەى جودايى»، باشتەر ئەم سەنتىزە باس كراوہمان پى نىشان دەدا؟ ھىمەن لەو شىئىرەدا ۋەك چۆن كەلك لە كىش و ناوہرۆكى شىئىرى سەرەتاي مەسنەوى مەولەوى ۋەردەگرئ و چەند بەيتىكىشى لى تىھەلكىش دە كا ۋەك (ھەر كسى كو دور ماند از الل خویش / باز جوید روزگار و لى خویش)، ھەر ئاواش ئاۋر لە ئەدەبى فۆلكلورى كوردى دەداتەوہ و حالى خۆى لە تاراۋگەدا لە گەل حالى پىر لە پەژارەى قارەمانە فۆلكلورىيەكان بەراورد دە كا و لە مەم و زىن و لاس و خەزالا پىدادى، ھەتا دە گاتە شەم و شەمىن و خەج و سىامەند و برايمۆك و پەرىخان.

لاسە شۆرىك بووم غەنىمى دوژمنان ئىستە ئەنگواوم بە تىرى چلكنان مانگى كانوونى بە چلوان دەر كرام ۋەك برايم لەو ولاتە راونرام (ھىمەن، ۲۰۰۳ ن: ۲-۲۰۱)

لە ناو شىئىرى ھىدى-شدا زۆر شىئىرى ئەوتۆ ھەن كە دە كرى ۋە كوو سەنتىزىكى سەر كەوتوى شىئىرى كلاسىك و ئەدەبى فۆلكلورى چاويان لى بىرى:

تەماشای ھەنەت ھەتاو نە كرده بۆنى ئەگرىجەت شەمال نە بردە
لەو ھەموو ویتەى ۋەستای ویتە گەر ھەر تۆى بى ویتە لى ھاتوویە دەر
ئەو كاتەى ھىلى بە برۆت دادىنا ھەر زانستى بووى بە كارى ھىنا
تا زەردە گولى گۇنات دەنگىوئ چىمەن سەد كاسە خوناو دە پىوئ

بۆخۆتان دەتوانن مەزەندەى ئەوہە بكنە شىئىرىكى وا توانىبىتى ئەدەبى كلاسىكى فارسى و كوردى و ئەدەبى فۆلكلورى لە ناو يەك بۆتەدا قال كاتەوہ، رووى لە چ ئاسۆيەك بووہ و لە چ وىستگەيە كدا وىستاوہ.

۱۰- ئەنجام

باس وخواسەكانى پىوہەندى دار بە شىۋازناسى شىئىرى نەرىتى كوردى ئەگەرچى بە خۆشىيەوہ ماوہيەكە ھاتوونەتە گۆرئ و ھەندىك بىرۆكەى بە كەلك لەم بارەيەدا چەسپىندراون، بەلام ھىشتا ئىمە لەم بوارەدا لە سەرەتاي رىگادىن. ستراتىيەكى

به که لک بو بردنه پیشی ئەم پرۆژە یە بریتییە لە کەرت کەرت کردنی پرۆژە کە و کار کردنی ورد و جودا لە سەر هەر کام لە کەرتە کانی. لەم وتارەدا هەول دراوە بە شیوە یە کێ سەرەتایی تایبەتمەندییە کانی شیوازی شیعیی موکریان روون بکریته وە، هەتا دواتر بتوانین بە ساغ کردنە وە ی ئەم باسە، ئەو بە شە لە شیعی کوردی وە کوو ئالقیە ک بخەینە سەر زنجیرە ی شیعی نە ریتی کوردی.

سەرچاوە کان

۱. ئاوات (۱۳۸۱) دیوانی ئاوات. مەهاباد: رەهێ وە.
۲. تالە بانێ، شیخ رەزا (۲۰۰۳) دیوانی شیخ رەزای تالە بانێ. کۆ کردنە وە و ساغ کردنە وە ی شیخ محەمەدی خال، ئومید ئاشنا. هەولیر: ئاراس.
۳. تەقی سولتانی، ئیبراھیم (۱۳۸۰) «بەیتی فەقیری». سروە، ژ. ۱۳۸، ل. ۴۸.
۴. حاجی قادری کۆیی (۱۳۹۰) دیوانی حاجی قادری کۆیی. لیکۆلینە وە و لیکدانە وە ی سەردار حەمید میران و کەریم موسستەفا شارەزا. سنندج: کردستان.
۵. حیلمی، رەفیق (۱۹۴۱) شیعر و ئەدەبیاتی کوردی. بەرگی یە کەم. بەغدا.
۶. خەزەندار، مارف (۲۰۱۰) میژوو ی ئەدەبی کوردی. بەرگی یە کەم تا حەوتەم. هەولیر: ئاراس.
۷. سەجادی، بەختیار (۱۳۸۹) «میژوونوسی ئەدەبی لە ئەدەبی کوردیدا». چاپکراو لە: کۆمەلە وتاری یە کەمین کۆری نیونە تەوویی ئەدەبی کوردی، بەرگی یە کەم، ل. ۲۵۷-۲۳۸. سنە: زانستگای کوردستان، توژینگە ی زمان و ئەدەبی کوردی.
۸. سەجادی، عەلانە دین (۱۹۷۱) میژوو ی ئەدەبی کوردی. چاپی دوو وە. بەغداد: مەعاریف.
۹. سەفی زادە (بۆرە کەیی)، سەدیق (۱۳۷۰) میژوو ی وێژە ی کوردی. بەرگی یە ک و دوو. بانە: ناجی.
۱۰. سەیف قازی، میرزا ئەبولحەسەن (سەیفولقوزات) (۱۳۶۱) دیوانی سەیفولقوزات. گەردە وە کۆی ئەحمەد قازی.
۱۱. شاوہیسی میکاییلی، مەلا خدر (نالی) (۱۳۸۰) دەقی دیوانی نالی. سنندج:

کردستان.

۱۲. شه‌ره‌فکه‌ندی، عه‌بدول‌په‌حمان (هه‌ژار) (۱۳۵۸) بو کوردستان. تاران:

جه‌واهی‌ری.

۱۳. شیخولئیسلا‌می، سه‌ید محمه‌د ئەمین (هه‌مین) (۲۰۰۳) بارگه‌ی یاران.

سه‌رجه‌می شییری هه‌مین، هه‌ولیر: ئاراس.

۱۴. --- (۲۰۰۳ ب) هه‌واری خالی: سه‌رجه‌می نووسینی هه‌مین. هه‌ولیر: ئاراس.

۱۵. فه‌یزی به‌گ، ئەمین (۱۹۲۰) ئەنجومه‌نی ئەدیانی کورد. ئەسته‌نبۆل: ترجمان

حقیقت.

۱۶. که‌مال باپیر، عه‌لی (۱۹۳۹) گولده‌سته‌ی شو‌عه‌رای ها‌و‌عه‌سرم. سلیمان‌ی.

۱۷. مه‌حموودزاده، ره‌ه‌به‌ر (۱۳۸۱) پینکه‌اته‌ی به‌یتی کوردی. ورمی: سه‌لا‌حه‌ددین

ئه‌ییووبی.

۱۸. وه‌فایی، میرزا عه‌بدول‌په‌حیم (۱۳۸۰) دیوانی وه‌فایی. سنندج: کردستان.